

# SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Fraua Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravelem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

### „SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

|                                                                       |               |
|-----------------------------------------------------------------------|---------------|
| Za vse leto . . . . .                                                 | 13 gld. — kr. |
| „ pol leta . . . . .                                                  | 6 „ 50 „      |
| „ četrt leta . . . . .                                                | 3 „ 30 „      |
| „ jeden mesec . . . . .                                               | 1 „ 10 „      |
| Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta. |               |

S pošiljanjem po pošti velja:

|                         |               |
|-------------------------|---------------|
| Za vse leto . . . . .   | 15 gld. — kr. |
| „ pol leta . . . . .    | 8 „ — „       |
| „ četrt leta . . . . .  | 4 „ — „       |
| „ jeden mesec . . . . . | 1 „ 40 „      |

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 18. decembra.

Dva dni zaporedoma brusi uradni naš list, ki ima cesarskega dvoglavega orla na čelu, svojo ostroumnost ob nemški ljudski šoli v Ljubljani. Veliko truda in premišljevanja k temu ni bilo treba, kajti včeraj ponatisnila je ukaz c. kr. deželnega šolskega sveta kranjskega z dne 14. decembra t. l., danes pa dopis iz „Vaterlanda“, v katerih je našel za potrebo nemške ljudske šole vse dokaze, katerih sam menda zmogel ni.

Ne bomo ugibali, kdo je omenjeni dopis poslal iz Ljubljane na Dunaj „Vaterlandu“, a zdi se nam, da so na gospoda dopisnika uplivali jednaki razlogi, kakor na dra. Riegra, ko je razodel svojo vročo ljubezen do Arpadovega rodu. Dopisnik hotel se je dobrihati vladi, „captanda benevolentia“ bila mu je smoter, in v ta smoter se je tako globoko zamislil, da je hotel potrebo nemške ljudske šole v Ljubljani dokazati na vsak način. Dan danes je namreč taka sapa in taka moda, da je le tisti dober politik in prefrigan državnik, kdor vsekdar in povsod poudarja in poveličava potrebo nemškega jezika. Tak možak je v gotovih krogih dobro „zapisan“ in tehtna je njegova beseda v Dunajskem „Vaterlandu“ in dogodi se mu celo čast, da se nje-

gov duševni proizvod v predalih našega uradnega lista na prvem mestu ponatisne.

Vsem tem odvetnikom in zagovornikom nemških ljudskih šol pa se godi, kakor sploh vsacemu, ki mora zagovarjati prisiljeno stvar. Nabirajo dokaze, kjer jih le dobijo in za logiko se ne brigajo. In tako je prišlo, da se dopisnik sklicuje celo na državne osnovne zakone, ki določujejo, da se morajo šole tako uravnati, da se nihče ne bode silil k učenju družega deželnega jezika.

Vprašamo gospoda dopisnika, veleislavni in veleučeni deželni šolski svet kranjski, naposled pa še uradno glasilo, ki je z vidnim dopadajenjem ponatisnilo omenjeni dopis, od kod pa ste potem vzeli določbe, iz česa ste zasnovali ukaz, da se je morala začetkom tekočega šolskega leta uvesti nemščina kot učni predmet na vseh ljudskih šolah v našem mestu? Kje je potem zakonita zaslomba obligatnost nemščine začeti od 3. razreda naprej? Ako se priznava, da se nihče ne more siliti k učenju družega deželnega jezika, bi po pravilih zdrave logike to moralo biti veljavno za Slovence, ker nam ni znano, da bi državni osnovni zakoni bili veljavni jedino le za izvoljeni nemški rod. Zatorej bi za v bodoče uljudno prosili, da bi se kot dokazi za potrebo nemških šol ne navajali zakoni, ki v baš nasprotnem smilu govore.

Dopisnik se močno trudi dokazati, da bi svojo nalogo „zadovoljno“ rešil, navaja kot izgled celo zasebno šolo na Dunaji, zadnje popisovanje, govori o germanizaciji in se sploh z ganljivo gorečnostjo poteguje za nemški življenj v Ljubljani, da nas je vsaj v jednom oziru popolnem prepričal, v tem namreč, da korenitega poročila šolskega odseka o tej zadevi niti čital ni. Svetujemo mu, da to zamudo popravi, možno, da dobi potem druge nazore. Dokler pa tega ne stori, ne zdi se nam umestno pobijati njegove dokaze in čudna umovanja.

Zabeležiti pa moramo to, kar pravi dopisnik proti koncu svojega spisa. Govoreč o zadnjem ukazu deželnega šolskega sveta, pravi, da se bode mestnega zbora večina pritožila pri ministerstvu in če bode treba, da bode iskala pomoči celo pri upravnem sodišči, da pa vse vkupe ne bode pomagalo, da bode pritožba gotovo odbita. No, dopisnik mora to znati. Odkritosrečno povedano se nam to niti čudno ne zdi. Pri nas je vse mogoče. Nemščina se je itak že upeljala kot „Executionsmittel“, torej tudi ne bomo čisto nič preneseni, ko se

bodo kacega lepega dne siloma začele graditi nemške šole v Ljubljani. Še veselili se bomo, kajti dopisnik nam zagotavlja, da potem dobomo slovenske šole v Celovci, Mariboru, Gorici, Trstu itd., ako bomo le za nje prosili. Ali to ne bode velika sreča?

V Ljubljani nas par nemških šol še ne bode ponemčilo, v prijetno zameno pa dobimo slovenskih učilnic v Celovci, Mariboru, Trstu, Celji itd., da nam bodo kar presedale. Nemška šola v Ljubljani je torej tista točka na političnem nebu, na katero se mora zastaviti vladni navor, da se dvigne ponemčevanje iz stezejev, ali z drug mi besedami: hudiča treba z Belcebubom izganjati.

Res žal nam je, da nam niti dopisnik, niti uradno glasilo tega nesto že prej povedala. Koliko truda, koliko naporov bila bi nam prištedila na Štajerskem, Koroškem in Primorskem, kjer se že dolgo vrsto z vsemi silama a brezvspešno borimo in moledvamo za slovenske šole. Zdaj bode to drugače in kakor hitro bosti ustanovljeni zahtevani nemški ljudski šoli v Ljubljani, zadobili bodo naši rojaki izven kranjskih mej vse svoje politične pravice. Da bode temu tako, za to nam jamčita dopisnik Vaterlandov in pa uradno glasilo, ki ima c. k. orla na čelu in ki baš zaradi tega lagati ne sme.

Zategadelj mora vsak narodnjak z navdušenjem biti za nemško ljudsko šolo v Ljubljani, in to zaradi koristij, ki jih bodo naši bratje na Štajerskem Koroškem in Primorskem iz tega imeli, a ko bi vsa ta prorokovanja in zagotovila bila ničeva, vsaj zaradi tega, da nam Lajbaherica ne bode več dan na dan v potu svojega obraza dokazovala potrebe nemških šol.

## 12,000.000 rubljev izneverjenih.

(Konec.)

Da je Rikov imel tudi druge prijatelje, kateri so ga podpirali v Peterburgu, je gotovo. Sicer bi Skopinska banka ne bila mogla tako delovati, kajti finančno ministerstvo je že zvedelo l. 1878, da je banka preobložena s protestovanimi menicami, katere znašajo 1,810.149 rubljev, da je Rikov sam nad 2 milijona banki dolžan, za kar ni skoraj nobenega pokritja, ter da je poročilo 1877. leta, ki se je poslalo ministerstvu, neresnično. Pa nikdo se zato ni zmenil, Rikov je še štiri leta nadaljeval take spekulacije, ne da bi ga bil kdo motil ali ustavil.

## LISTEK.

### Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Drugi del.

IV.

(Dalje in konec.)

— No, pusti mi, da povem do konca . . . Odtegnil si mi svoje zaupanje, ljubezen in celo spoštovanje; kajti jaz ne morem verjeti, da me še ljubiš potem, kar je bilo. Povedati ti moram vse, kar me že dolgo muči. — Mari sem jaz kriva zato, da neseš poznala življenja, in si me pustil, da sem se morala sama seznanjati z njim . . . Mari sem jaz kriva, da si sedaj, ko sem spoznala, kaj je treba, že skoro celo leto prizadevam, da bi se vrnila k tebi, ti me pa le odganjaš, kakor bi ne razumel, kaj hočem, in vse tako delaš, da se tebi ničesar ne more očitati, da sem le jaz kriva in nesrečna! Da ti me hočeš zopet pahniti v to življenje, kateo bi bilo moglo narediti tebe in mene nesrečna.

— Da s čim sem jaz tebi to pokazal? vprašal je ves prestrašen in začuden.

— Mari nesi ti še včeraj govoril in neprenehoma govoriš, da jaz ne bom mogla prestajati tukaj, da se morava na zimo preseliti v Peterburg, katerega jaz sovražim, nadaljevala sem. — S čim me ti podpiraš, izogiblješ se vsake odkritosrčnosti, vsake rahločutne besede z menoj. In potem, ko popolnem padem, mi bodeš pa očital in veselil se mojega padca.

— Čakaj, čakaj, rekel je strogo in hladno, — to ni lepo, kar govoriš sedaj. To kaže, da si nevoljna name, da ti ne . . .

— Da te na ljubim? govori! govori! rekla sem in solze so me polile. Usela sem se na klop in zakrila z robcem obraz.

„Lej, kako me je razumel! mislila sem in prizadevala se zadrževati jok, ki se mi je posiljeval. „Končana, končana je najina prejšnja ljubezen,“ govoril je nek glas v mojem srci. On je stopil k meni in tolžil me. To ga je žalilo, kar sem mu bila povedala. Njegov glas je bil miren in suh.

— Ne vem, kaj mi očitaš, spregovoril je, — morda to, da te več tako ne ljubim, kakor sem te poprej . . .

— Ljubil! rekla sem v robec in grenke solze so ga obilno polile.

— To je kriv čas in midva sama. Vsak čas ima svojo ljubezen . . . Pomolčal je nekaj časa. — In povedal sem ti vse, če hočeš odkritosrčnosti. Kakor ono leto, ko sem te spoznal, cele noči nesem spal, vedno mislil nate, in delal sem svojo ljubezen, in ta ljubezen je vedno rasla in rasla v mojem srci, ravno tako tudi v Peterburgu in v inozemstvu nesem cele noči spal, lomil in rušil sem to ljubezen, katera me je mučila. Pa nesem je razrušil, a razrušil sem to, kar me je mučilo, a še vedno ljubim, pa z drugačno ljubeznijo.

— Ali ti imenuješ to ljubezen, to je muka, rekla sem, — zakaj si mi dovolil živeti v svetu, če se ti je zdel tako škodljiv, da si me zato nehal ljubiti.

— Ne svet, draga moja, rekel je.

— Zakaj nesi porabil svoje oblasti, nadalje-

Sredstvo za to so dajale uloge, ki [so bogato dobajale banki, zlasti, ker je dajala visoke obresti od 5 do 7 1/2 %]. Kako hitro so naraščale uloge, kažejo sledeče številke: za 1,083.537 rubljev jih je bilo leta 1867, 2,261.351 rub. l. 1868, 4,084.715 leta 1869 in 12,804.634 leta 1882.

Rikov je pa znal, kako se mora. V vse ruske liste, zlasti v one, ki izhajajo v Sibiriji, Kavkazu in drugih bolj oddaljenih provincijah, kjer ljudje še neso tako premeteni, je pošiljal velike inserate in reklame. Izdal je brošuro o Skopinskem mestu, v katerej popisuje neizmerna bogastva bankina in velikansko imetje ravnatelja Rikova. To brošuro je razposlal na vse štiri vetrove.

Ko se je končala rusko turška vojna in je več častnikov hotelo dobro naložiti svoje prištedene novce, jim je Skopinska banka takoj zato ponudila ugodne pogoje. Lakomni ruski samostani so bili tudi veseli, da so mogli tako dobro naložiti svoje denarje. Pa tudi drugi ljudje so zaupali banki svoje privarovane kopeke, dokler se ni 1882. leta raznesla vest, da se Skopinska banka bliža propadu.

Tedaj so od vseh strani ljudje vreli v Skopin in spravili v največjo zadrego vrlega izpravnika, ki še ni nikdar videl toliko tujcev. Zdaj ni nobena reč več pomagala, če tudi so nekateri Petrogradski in Moskovski časniki šli k Rikovu na roko in trdili, da so vse vesti o slabem bankinem stanju le laž in obrekovanje. — Ljudje so zahtevali denar. Rikov se je zaprl v svojo sobo in z nikomur ni hotel govoriti. Od vseh strani dobajalo je na kupe pisem, brzojavk, na katere se ni več moglo ozirati.

1. oktobra je definitivno razpočila bomba. Prišla je sodnija, pregledala položaj banke in določila sledeče: temeljna glavnica znaša 1,005.086 rub. 37 1/2 k., uloge 11,706 986 r., gotovine je 4.689 rub. 12 1/2 k., diskontovane menice znašajo 12.437.526 rub. 47 1/2 kop., banknih vrednostij je za 7.874 rub. 57 kop., na tekoči račun bankirjem 39.378 rub. 24 kop., rezervnega zaklada pa ni nobenega. Ta dan je sodnija zaprla Rikova, ki se ima sedaj zaradi goljufije zagovarjati s 25 tovariši.

## Politični razgled.

### Notranje dežele.

V Ljubljani 18. decembra.

V mladoškem klubu so se živo razgovarjali o Riegrovem govoru o razmerah z Ogrji. **Ceski** pisatelj Holeček je jako ostro obsojal Riegrove izjave. Rekel je: jedino praktično politiko za Čehe more biti slovanska politika. Da slovanska ideja ne gine, priznal je Rieger sam, ker jo je priznaval na slovestvenem polju. Čehi res ne morejo pomagati Slovkom, pa vendar ne moreje mirno gledati, kako jih zatirajo Madjari, bolj nego so Turki jugoslovansko rajo. Dolžnost Čehov je, Madjarjem iztrgati krinke njih ugovorov, za katero skrivajo svoje nasilstvo in barbarstvo. Potem je govornik ostro napadel gospodujoči madjarski narod, kateri je skupaj stlačen iz vseh narodov, iz ljudij, katerim je sila več, kakor morala. Rieger je izjavil nedavno v Brnu, da mi trebamo Moravske kot ozadje za zvezo s slovanskim svetom. To ni res; Moravska ni nikakor ozadje, temveč neločljivi del našega zgodovinskega, državnega in narodnega telesa. Ozadje mora biti Slovaška. Poslanec Tuma je rekel, da je žalostno, če mož, kateri ima tako veljavo, kakor nekdanji Danijel O'Connell pri Irlih, kaže svojo slabost in se brati s sovražniki, da zatajuje želje in čustva svojega naroda, da celo sveje brate, jedino v ta namen,

da bi se Madjarom prikupil. Z zasmehovanjem so odgovorili ogerski listi na Riegrove poklone „viteškemu narodu“; nič ni pomagalo, da je zatajil slovansko idejo in vso opozicijo proti dualizmu. Zdaj stojimo osramoteni pred nasprotniki. Kaj bodo naši slovanski bratje in prijatelji mislili o nas, o našej zanesljivosti in odkritosrčnosti? Naša dolžnost je proti prijatelju in sovražniku izrekat se proti Riegrovim izjavam. Rieger je 19. sept. 1848 sam tako razžalil Madjarje, ko je njih deputacija prišla k Dunajskemu državnemu zboru, da tega dolgo neso mogli odpustiti Čehom. V ognjevitom govoru je priporočal, da se madjarska deputacija niti ne vsprejme. Tako je mislil Rieger takrat, sedaj se pa tako laska mogočnim Madjarom. Iz same uljudnosti do Madjarov se je spoprijaznil z nenravnim gaslom, da se morajo narodi ravnati po sebičnih ne pa po moralčnih načelih, in upa celo, da bodo Madjarji tako najivni, da bodo verjeli, da so se Čehi spravili z dualizmom. Pa Madjarji neso tako kratkovidni, in še nikakor neso pozabili, da so organi Riegrove stranke, dokler neso ustopili v službo grofa Taffeja, obsojevali dvojno hegemonijo: tu nemško, tam madjarsko nad Slovani. Potem govornik navaja nekatere izreke Palackega in Riegra iz prejšnjih let, ki se ne strinjajo s tem Riegrovim govorom. — Moravski Čehi bodo baje v državnem zboru stavili predlog, da se nekoliko spremeni državno zborni red v skupini veleposeststva in v mestnej skupini na Moravskem.

**Hrvatski** sekcijski šef Stanković je odšel v Pešto, baje zaradi indemitete. Kakor se govori, bodo nezavisnjaki zopet stopili v sabor kjubu danej izjavi. V saboru pa hočejo z govori in predlogi toliko zavleči posvetovanje o indemitetni predlogi in volitev regnikularne deputacije, da poslanci stranke prava pridejo v zbor, ki so izključeni še za tri seje iz sabora.

**Ogerska** zbornica poslancev ima v soboto poslednjo sejo pred Božičem, potem pa gre na božične počitnice in se zopet snide 10. januarja.

### Vnanje države.

„Pol. Cors.“ se piše iz Belega grada, da bode pobočnik **srbskega** kralja, podpolkovnik Franošević imenovan srbskim generalnim konzulom in diplomatskim agentom pri bolgarskej vladi.

Ker je neka sodnijska preiskava pokazala, da so ljudje, ki so imeli zastavnice, narod zelo sleparili in odirali, sklenila je **ruska** vlada zastavnice prevzeti v lastno režijo. Obresti bodo določene na 6 %.

**Francoska** zbornica je vsprejela budget ministerstva za umetelnosti. Pri posvetovanji o potrebnih za ministerstvo notranjih poslov je zavrgla dostavek, ki zahteva, da se odpravi tajni zaklad.

Nedavno smo poročali, da so pri nekej preiskavi po vojašnicah na Moravskem zasledili več anarhističnih tiskovin. Sedaj pa izvemo, da tudi v **Nemčiji** iščejo po vojašnicah socialističnih tiskovin in pisem. V ponedeljek je bila taka preiskava po vseh vojašnicah v Vratislavu. V Nemčiji so zopet začeli stopati socializmom na prste. Takoj po volitvah so vsi vladni listi za socialiste jako laskavo pisali, pa tudi Bismarck je bil v zboru samem z njimi jako prijazen. Vlada se je namreč nadejala, da jo bodo podpirali v zboru. Sedaj pa v zboru socialni poslanci vedno glasujejo z opozicijo, zato so pa začeli vladni organi povsod socializmu stopati na prste. — Državni zbor se vladi vedno bolj po robu postavlja. Odbija zahtevanje za zahtevanjem, ali pa zmanjša zahtevane vsote. Tako je s 134 proti 124 glasom dovolil kredit samo za konzula v Capstadu, ravno tako tudi za Koreo ni dovolil zahtevane vsote za generalno konzulstvo, ampak samo za konzulstvo, za Apijo pa namesto vsote za jednega konzula in 3 podkonzule, samo za jednega konzula in jednega podkonzula.

Kakor je znano, so **belgijski** liberalci propali pri volitvah v senat in zbornico samo zato,

ker neso bili jedini. Pozneje so se zjedini in so pri volitvah v občinske zastope sijajno zmagali ter za konservativno vlado je že bila nastopila resna nevarnost. Sloza mej liberalci pa ni bila dolga, kajti navstali so mej njimi razpori in radikalci so se že odločili od zmernih. To gotovo v veliko veselje konservativcev in vlade, ker je s tem njih gospodarstvo zopet utrjeno.

Anglija misli predlagati na **afriškej konferenci**, da se za kongijsko ozemlje prepove trgovina z robovi. Ta predlog bode gotovo vsprejela konferenca.

Več francoskih listov poroča, da bodo v januarju oborožili nekaj oklopnih ladij in jih odposlali na **francosko-kitajsko** bojišče admiralu Courbetu. Tudi tri torpedne ladije se bodo poslale Courbetu.

Kakor se misli, bode **egiptovski** podkralj ustregel želji Nemčije in Rusije, da dobita ti državi svoja zastopnika v komisiji egiptovskega državnega dolga. Nemčija bode potem takoj podelila svojemu zastopniku pri egiptovski vladi ministerski čin, kakor ga imata francoski in angleški zastopnik. — Francoska vlada je baje že objavila, da ne more vsprejeti nasvetov angleške vlade zastran zboljšanja egiptovskih financ, ter da želi, da se nekoliko spremena. — Neki belgijski list je izvedel iz Londona, da je tudi Avstro-Ogerska zavrgla angleške predloge, češ, da se egiptovsko finančno vprašanje ne sme ločiti od političnega. Ako je to res, je Avstrija gotovo se o tem poprej sporazumela v Nemčijo, ter je gotovo, da bode tudi poslednja zavrgla angleške predloge. Standartu se pa celo poroča iz Berolina, da bosti Rusija in Italija isto storili, ker misliti, da se mora egiptovsko vprašanje po mejnarodnem potu rešiti. Konferenca se zaradi tega ne bode sešla, ker Bismarck neki hoče, da se ta stvar reši z dopisovanjem mej velevladmi.

## Domače stvari.

— (Šišenske občine zastop) je v večerajšnji seji jednoglasno sklenil, da se za občino kupi 12 srečk „Narodnega doma“. Živeli Šišenci!

— (Dalmatinski poslanec dr. Klaič) brzojavil je v 16. dan t. m. „Narodnemu Listu“ v Zader: „Dalmatinski poslanci vkupe priporočili so ministru Taffeju deželnozbornske predloge o jeziku. Minister obljubil je, vzeti je, kakor hitro možno v pretres in po možnosti zadovoljiti jim. V klubu desnega središča obetal je predsednik Hohenwart svečano, da se bode pri ministerstvu živo potegoval, da se bodo omenjeni predlogi uvažali.“ — Srečni Dalmatinci!

— („Jurčičevi zbrani spisi.“) Vsem prijateljem lepe knjige za božična darila toplo priporočamo „Jurčičeve zbrane spise“, katerih prvi trije zvezki polni prelepih povestij in novel, se dobivajo elegantno vezani pri J. Giontini in Bambergu v Ljubljani. Prvi zvezek („Deseti brat“) stoji elegantno vezan 1 gld. 50 kr.; drugi in tretji zvezek, v katerih se poleg manjših povestij nahajata „Jurij Kozjak“ in „Domen“, prodajata se elegantno vezana po 1 gld. 20 kr. Kdor si naroči vse tri zvezke skupaj pri g. dr. Jos. Staretu v Ljubljani, dobi jih elegantno vezane za 4 gld., nevezane za 2 gld. 40 kr. Dijaki dobivajo Jurčičeve zbrane spise po 60 kr. izvod, ako si naroče skupno po 10 izvodov ter za nje pošljejo naročilno svoto 6 gld. Kakor čujemo, odvisno je od razprodajanja doslej na svetlo izdanih treh zvezkov, kedaj se začne tiskati četrti zvezek. Naj bi se o Božiči, ko se pokupi za razna darila toliko knjig, Slovenci spominjali prvega pravednega pisatelja svojega ter segli po

vala sem — zakaj me nesi zvezal in ubil? bolje bi mi bilo, kakor pa zgubiti vse, kar je sestavljalo mojo srečo, dobro bi mi bilo, ter ne bilo bi se mi treba sramovati.

— In zopet sem zaplakala in zakrila obraz.

Sedaj sta prišli Katija in Sonja, veseli in mokri, glasno govoreč in smejač se na teraso; pa ko sta naju zagledali, sta utihnili in tako odšli.

Dolgo sva molčala, ko sta odšli, in točila sem svoje solze, ter bilo mi je ložje. Pogledala sem ga. Sedel je, podpirajoč glavo z roko, hotel jo nekaj odgovoriti na moj pogled, pa samo vzdihnil je in zopet oprl se.

Stopila sem k njemu, in prijela ga z roko. Njegov pogled se je zamišljeno uprl vame.

— Da, rekel je, kakor bi nadaljeval svoje misli. — Vsem nam, zlasti ženskam je treba skusiti vse neumnosti življenja, da se potem povrnemo k pravemu življenju; a drugemu ni moč verjeti. Ti še daleč nesi preživela teh prijetnih in milih neumnostij, kakor sem jaz opazoval na tebi; pustil sem te uživati in čutiti jih, ker nesem imel pravice ovirati te v njih uživanji, četudi je zame že davno minul čas.

— Zakaj si ti živel v teh neumnostih in pustil meni žveti v njih, če si me ljubil? rekla sem.

— Zato, ker bi mi ti ne mogla verjeti, ko bi tudi hotela; sama si morala skusiti in skusila si.

— Ti si mnogo, mnogo premišljeval, rekla sem. — Pa malo si ljubil.

Zopet sva umolknila.

— To je ostro, kar si sedaj rekla, a je res, rekel je, ustal in začel hoditi po terasi gori in doli, — da, to je res. Jaz sem bil kriv, pristavil je, ko se je ustavil meni nasproti. — Jaz bi te ne bil smel ljubiti, ali bi te pa bil mogel priprosteje ljubiti, da.

— Pozabiva vse, rekla sem boječe.

— Ne, kar je prešlo, se nikdar ne povrne, a njegov glas se je zmečil, ko je to govoril.

— Vse se je že vrnilo, rekla sem in položila mu roko na ramo.

Prijel je mojo roko in stisnil jo.

— Ne, jaz nesem govoril resnice, ko sem govoril, da mi ni žal prošlosti; ne, jaz žalujem in plakam za to minulo ljubeznijo, katere ni in ne more več biti. Kdo je tega kriv, ne vem. Ostala je ljubezen, pa ne ta, ostalo je samo njeno mesto, postala

je bolna, in nema več moči in srčnosti, ostali so spomini in hvaležnost; pa...

— Ne govori tako... pretrgala sem mu besedo. — Zopet bode tako, kakor je bilo... Kaj misliš, ali more biti? da? vprašala sem ga, gledajoč ga v oči. Pa njegove oči so bile jasne, mirne in bistro gledale v moje.

Ko sem to govorila, čutila sem že, da ni mogoče to, kar sem želela in česar sem prosila. Zasmijal se je mirno in kratko, in zdelo se mi je, da ne tako, kakor nekdanj.

— Kako si še ti mlada in kako sem pa jaz star, rekel je. — V meni že ni tega, česar iščeš; zakaj bi slepil samega sebe? pristavil je, še vedno smehljač se.

Molče sem sedela zraven njega, a v mojej duši je postalo mirnejše.

— Prizadevala si ne bova ponavljati življenja, nadaljeval je, — lagala ne bova pred seboj. Slava Bogu, da ni več starih nemirov in razburjenostij. Ničesar nemava iskati in vznemirjati se. Midva sva že našla in navžila se dovolj sreče. Zdaj se pa morava prizadevati napraviti pot lej komu, rekel je, in

zbranih spisih njegovih, o katerih se more reči, da jim je vsa oblika lepa in elegantna, vsebina pa resnično lepa in dovršena.

— (Premeščanje.) G. Anton Putré, premeščen je iz Konjic v Slovenji Gradec, g. Mihael Novak pa iz Slovenjega Gradca v Konjice, — iz službenih ozirav.

— (Ljubljanske skrivnosti.) „N. fr. Presse“, piše v včerajšnji številki o krvavih v Novem mestu Dunajskem in naštevajoč množine dinamita in smodnika, steklenih bomb in drugih taci anarhističnih božičnih daril, ki so se dobila pri tam kajšnjih delavcih, pravi, da se je v Ljubljani našel lesen zaboj, ki je bil s smodnikom napolnjen in pod premogom v železniškem vagonu skrit. Mi o tem nismo nič čuli in ta vest nam je novost. Ako je v tem kaj resnice, bi vendar sodilo, da se resnica pove, da nam ne bode treba po naše lastne novosti hoditi na Dunaj.

— (Nemčurska olika.) Ob potu, ki pelje skozi tirolski gozd v Šiško, ometal je nekdo slovenski napis table z blatom tako zelo, da se ne more več brati. Častitamo našim nemčurjem k temu dokazu pristne nemške olike, ali kaj!

— (Poljedelsko ministerstvo) dovolilo je za napravo vodnjaka v Podgori 100 gld., za razširjenje studenca v občini Vrh pa 80 gld.

— (Štiri nove zvonove) za cerkev Jezusovega srca ulil je dvorni zvonar g. Samassa. Stali bodo nad 4000 gld. in vsi vkupe imeli kakih štirideset starih centov. Polovica potrebnega denarja za zvonove in za železno stojalo v stolpu, ki stoji 1000 gld. in za delo tesarja g. Jeranič-a, ki bode zvonove potegnili v stolp, je društvo za napravo zvonov že nabralo. — Zvonovi peljali se bodo s cveticami bogato ovenčani prihodnjo soboto mej 1. in 2. uro popoldne od g. Samassatove tovarne čez mestni trg k cerkvi Jezusovega srca. V nedeljo ob 10. uri bode zvonove g. knez in škof dr. Misija po slovesni sv. maši in pridigi blagoslovil, na kar se potegnejo v stolp.

— („Nur heiter!“) Včerajšnja Lajbhaberica piše: „Die Glocken für die neuerbaute Herz-Jesu-Kirche treffen Samstag hier ein und werden am künftigen Sonntag vom hochwürdigsten Fürstbischof dr. Missia feierlich eingeweiht werden.“ Humor teh vrstic tči v tem, da so se ti zvonovi ulili pri gosp. Samasi, torej menda ne bode treba, da bi se vozili po katerej koli železnici v Ljubljano.

— (Slov. del. pevsko društvo „Slavec“) priredi na Silvestrov večer v prostornih restavraciji „Hotel Europa“ („pri Tavčarji“) veliki pevski večer z raznovrstnim programom, katerega priobčimo pozneje. Tudi priredi ta večer tombolo na korist društvenemu fondu, ter se obrača odbor do vseh društvenih prijateljev, s prošnjo da bi blagovolili kake dobitke v to svrhu. Taka darila naj se blagovoljno izroče predsedniku g. A. Jeločniku, ali pa kakemu drugemu članu odbora.

— (O zadnji seji mestnega zbora Tržaškega) v 16. dan t. m. piše „Edinost“: „Seja mestnega zbora včeraj zvečer je bila izmed vseh viharjih sej letos najviharnejša. Zbralo se je na galeriji blizu 200 krepkih Slovencev, tem nasproti je stalo kakih 40 iredentarskih „pobov“ večinoma „prepelicarjev“. Na velikem trgu pa je bilo zbranih kakih 600 ljudi. Najprej se je sklenilo, kako se bodo

delila ubožcem božična darila ustanove Maksimilijana, na to se je potrdil račun leta 1883. Zdaj je naznanil župan, da je na dnevnem redu resolucija društva „Progreso“ zaradi društvenih zastav, ker je namreč vlada dovolila slov. del. podp. društvu, da je šlo po mestu s svojo zastavo, nekaterim lahon-skim društvom pa to odrekla. Raskovič predlaga, da se izroči vsa ta zadeva juridičnemu odseku v poročilo. Zaslži se glas: „Eviva Raskovič“, na to pa zagrmí ogromna večina na galeriji: „Morte a Raskovič (smrt Raskoviču), fuori gli Irredenti Abbasso la Ginastica, fuori i rossi, m. . . . per Venezian itd. Kupljeni „pobje“ so poskusili kričati: fuori gli Slavi, ali preglasili so jih krepki glasi Slovencev: „fuori i Moretti pagati“. „Eviva l'Austria, m. . . . per l'Italia itd. Nek znani Italijan je celo zavpil: „Perche fuori gli Slavi, piuttosto fuori gli Irredenti. (Zakaj ven s Slovenci, rajše z Irredenti.)“ Ropotanje je trajalo 12 minut. Župan je zastoj zvonil, nazadnje so nekateri svetovalci zbežali iz zbornice, drugi so se zbrali sredi zbornice okoli župana. — Župan je na to poslal po stražnike, kateri so prišli na galerijo, ali komaj in komaj so mogli razkačeno ljudstvo odpraviti. Na ulici se je potem nadaljevalo upitje, kak h 40 straž je imelo polno opravila, da se je ljudstvo razšlo, ali nekateri so se sprli, in policija je aretirala dva rudečkarja; dr. Cisto-ja in Bechtinger-a, oba sourednika „Alabarde“ je morala policija spremiti na dom, ker drugače bi ja bilo ljudstvo preteplot. Policija je morala ta pot varovati Irredentarije, katerim naj bode to šola. Mi smo večkrat pisali, da kdor seje veter, žanje vihar. Zdaj se to uresničuje. Sicer pa več o tem prihodnjč.

— (Občni zbor „Čitalnice Postojinske“) sklenil je v seji dne 14. t. m. kupiti 20 sreček „Narodnega doma“. Za leto 1885 bil je voljen predsednikom Dra. Šegula, podpredsednikom Brumon, blagajnikom Alojzij Kraigher, tajnikom Fr. Pader. V odbor pa sledeči gg.: dr. Pitamic, Brambanec, Alojzij in Josip Lavrentič, Kutin, Gašpari in Rešič. Društvo se veselo razvija ima že 45 udov in lepo premoženje. Prvo veselico brez ustopnine priredi na Silvestrov večer. Čujemo, da bode č. g. okrajni glavar spet k društvu pristopil. Prav tako!

— (Porotne obravnave v Celji.) Nad-sodnija v Gradci je določila, da se porotne obravnave v bodočem letu v Celji prično 16. februarja, 13. aprila, 15. junija, 17. avgusta, 19. oktobra in 14. decembra.

— (Požar.) Vas Ternovec v Slovensko-Bistriškem okraju pogorela je v 8. dan t. m. Od 15 popisnih števil, ostali sta samo dve nepoškodovani. Zgorel je otrok, dva moža pa sta tako ožgana, da sta v smrtnej nevarnosti. Pogorelci neso ničesar rešili, beda velika.

— (Zdravstveno stanje v Trstu) se neče zboljšati, zlasti osepnice se širi. Od pred-včeraj do včeraj jih je na novo zbolelo 38 za to boleznijo, umrli pa 3. Za nepravimi osepnicami zbolelo jih je 13, za davico jeden zbolel, jeden umrl.

— (Roparski glavar Timotej Milakovič usmrten.) Iz Zagreba se poroča: 16. t. m. zvečer ustmrtila sta žandarja Srečec in Rogič pri Skorjici blizu Nove Gradiške po ljutem boji zloglasnega roparskega glavarja Timoteja Milakoviča. Roparjev streli neso orožnikov ranili.

oči, kakor bi česa iskal ali pa hotel spomniti se; pri tej priči so se ti očesci uprli v me, v njih je zableščala iskra misli, njegova polna ustna so se odprla in zasmijala se. „Moj, moj, moj,“ pomislila sem se težko zdrževala, da bi mu ne napravila kake bolečine. Začela sem poljubovati njegovi hladni nožici, životek, roki in glavico, na katerej so ravno začeti rasti lasje. Mož je stopil k meni, jaz sem hitro zakrila otroka in zopet odkrila ga,

— Ivan Sergejič! rekel je mož in s prstom se ga dotaknil pod brado. Pa jaz sem zopet hitro zakrila Ivana Sergiječa. Nikdo razen mene ga ni smel dolgo gledati. Pogledala sem moža, njegove oči so se smijale, gledajoč v moje, in jaz sem jih prvi pot čez dolgo zopet z veseljem pogledala.

S tem dnem se končava moj roman z možem, staro čustvo postalo je drag nepovrnljiv spomin, a novo čuvstvo ljubezni k otrokoma in njihovemu očetu položilo je temelj drugemu, popolnem drugače srečnemu življenju, katerega pa do tega trenutja še nese-m preživela . . .

pokazal na dojnico, katera je prišla z Vanijem in ustavila se v durih terase. — Tako je, zaključil je, nagnil k sebi mojo glavo in poljubil jo. Ni me več poljubil ljubimec, ampak stari prijatelj.

Z vrta sem je vedno silnejši in slajši širila se dišeča svežost noči, vedno slovesnejši so postajali zvuki in tišina in na nebu so se prikazovale zvezde. Pogledala sem ga, in ložje mi je bilo v srci, kakor bi bili odvzeli od mene oni živec, ki mi je napravljval bolečine. Pri tej priči sem jasno in spokojno razumela, da je čustvo tega časa minilo, in se več ne povrne, kakor tudi čas sam ne, in da bi vsaka skušnjava povrniti je ne bila le nemogoča, temveč napravljala bi bitkosti in težave. In ali je res tako popoln in lep bil oni čas, kateri si mi je zdel tako srečen? In tako davno, davno je že to bilo!

— Vender je zdaj čas piti čaj! rekel je in skupaj sva šla v salon. V durih sva srečala dojnico z Vanijem. Vzela sem ga na roki, zakrila goli njegovi nožici, stisnila ga k sebi, jedva dotaknivši se malih ustnic, poljubila ga. Kakor v spanji je zamahnil s svojima ročicama z odprtimi prsti, odprl motne

## Razne vesti.

\* (Sadje- in vinorejski šoli.) S početkom 1885 leta otvorili bodo v Litomericah novo sadje- in vinorejsko, in v Melniku novo vinorejsko šolo.

\* (Madjarski Mecen.) Nedavno v Sümeg-u umrli umirovljeni stotnik Gustav Oszterhuber volil je svoje 60.000 gld. vredno posestvo v Gogánfi oger-skeji akademiji znanostij.

\* (Krvavci), iztirani z Dunaja so se naselili najbrže po drugih mestih, kjer zdaj rogovilijo, skrivaj tiskajo prepovedane spse in jih pošiljajo okrog, posebno na Dunaj. Tako je zadnje dni redarstvo tudi v Dunajskem Novem mestu prijelo in zaprlo prav veliko krvavcev.

\* (Toplice v Badenu.) Topličarji plačali so letos samo na pristojbinah za zdravljenje in godoo v žveplenem kopelišču v Badenu do sedaj na večo vsoto 26.721 gld. 60 kr.

\* (Nenasitljiv predsednik.) Nemški listi poročajo: V Würzburgu dogodil se je redek in originalen slučaj, da je vladnemu predsedniku grofu Luksburgu, ki dobiva razen svojih ogromnih dohodkov še rento 36.000 mark na leto, šolsko oblastvo oprostilo šolnine njegove tri sinove. Ta nečuvnen dogodek vzbuja v vseh krogih občno pozornost.

\* (Koliko imamo sedaj časopisov in listov.) Sedaj izhaja po Avstriji in v tujini v 32 jezikih 5005 časopisov, listov in perijodičnih tiskovin, in sicer v jezikih:

|                       |      |                            |     |
|-----------------------|------|----------------------------|-----|
| v nemškem . . . . .   | 2696 | v perzijskem . . . . .     | 2   |
| „arabskem . . . . .   | 2    | „poljskem . . . . .        | 153 |
| „armenskem . . . . .  | 6    | „portugalskem . . . . .    | 3   |
| „bolgarskem . . . . . | 9    | „romanskem . . . . .       | 2   |
| „českem . . . . .     | 237  | „rumunskem . . . . .       | 46  |
| „hrvatskem . . . . .  | 33   | „ruskem . . . . .          | 59  |
| „danskem . . . . .    | 20   | „rusinskem . . . . .       | 21  |
| „angleškem . . . . .  | 440  | „švedskem . . . . .        | 21  |
| „finskem . . . . .    | 4    | „srbskem . . . . .         | 25  |
| „francoskem . . . . . | 623  | „slovaškem . . . . .       | 10  |
| „grškem . . . . .     | 36   | „slovenskem . . . . .      | 33  |
| „hebrejskem . . . . . | 12   | „španskem . . . . .        | 16  |
| „holandskem . . . . . | 28   | „turškem . . . . .         | 8   |
| „laškem . . . . .     | 238  | „madjarskem . . . . .      | 205 |
| „latinskem . . . . .  | 5    | „flamskem . . . . .        | 1   |
| „norveškem . . . . .  | 9    | „lužičko-srbskem . . . . . | 2   |
| Vkupe . . . . .       |      | 5005                       |     |

Na vse te časopise in liste se lahko naročimo in jih dobivamo pri avstrijskih poštah uradih. Mej temi časopisi je najdražji francoski list „Correspondance universelle“, ki izhaja po 7 krat na teden v Parizu in stane za vse leto 503 vld. 52 kr. (ali vsaki dan 1 gld. 38 kr.). Najceneji je vsekakor laški „Inevitable“, izhajajoč v Trstu po 3 krat na mesec, katerega pošilja uredništvo svojim naročnikom zastoj — brez vsake naročnine.

## Poslano.

Dne 20. novembra t. l. naznanil je žandarmerijski postaje poveljnik v Velčah c. kr. okrajnemu glavarstvu Ljubljanskemu, da je most čez Gruberjav kanal na Kodelovem v jako slabem in nevarnem stanju, ker so mostnice segnite, isto tako ograje mosta. Okrajno glavarstvo je z dopisom 21. novembra t. l. županstvu v Dobrunji naročilo, da se ima most takoj popraviti. Županija Dobrunjska je podpisane občinakemu svetovalcu Janezu Čer nu v Štefanjavi naročila, naj tamošnjim posestnikom ukaže, da most do dne 1. decembra popravijo, ali pa zaradi nevarnosti za promet zaprō. Posestniki v Štefanjavi so sklenili, most zapreti na dva meseca, mej tem pa popraviti ga. Podpisani, prvi občinski svetovalec, pooblaščen po županu Dobrunjskem g. J. Korbar-ji, razpisal je na nedeljo 14. t. m. javno dražbo, za popravo mostu, h katerej so se zbrali posestniki iz Štefanjevasi in tudi nekoliko tesarskih mojstrov iz Ljubljane. A ko se je imela pričeti dražba, pride g. posestnik Anton Povše, po domače Straus iz Štefanjevasi, razžali zastopnika županovega, podpisanega občinskega svetovalca, s surovimi zaničljivimi besedami in kriči, da ne potrebuje, da bi se c. kr. žandarmerija, niti c. kr. okrajno glavarstvo, niti občinski zastopniki umešavali v popravo tega mostu, da bode že sam odredil, kar se mu zdi potreba. Ali ne pozna g. Anton Povše, kot nekdanji bivši svetovalec te županije, postave? Ali je na postavo pozabil, ali pa morda iste nikoli poznal ni? V sled vpitja g. Antona Povšeta razšli so se vsi posestniki in drugi licitanti in dražba se ni mogla vršiti. Most ostal je i na dalje v jako slabem, življenju ljudi in živine nevarnem stanju. Podpisani tedaj vpraša, ali ima g. Anton Povše toliko pravice, da je preprečil popravo mostu, in da se bode čakalo morda, da se zgodi kaka nesreča? Ali nima g. Anton Povše največje korist, od tega mostu, ker ima na meji Kodeljevega imenja svoje posestvo, in ali ne hodi po tem mostu na tisoče Ljubljancev in cerkev k Božjemu Grobu, od katerih zahaja ne malo število k g. Anton Povšetu v gostilno? Ali pa mari neče g. Ant. Povše izročiti hranilničnih bukvic, na katere je naložen denar, namenjen za popravo mostu? Res, malo rečeno, čudno je to postopanje g. Povše-ta. Podpisani je naznanil vedenje gosp. Anton Povšeta c. kr. okrajnemu glavarstvu Ljubljanskemu in upa, da bode isto hitro ustavilo samovoljno ravnanje g. Anton Povšeta in ukazalo, da se most, ki je v nevarnem stanju, takoj zapre in hitro popravi, je li to po godu g. Antonu Povšetu po domače Strausu, ali pa ne!

Štefanjavas 17. decembra 1884.

(808)

Janez Čerin s. r.,

prvi občinski svetovalec in namestnik župana.

## Meteorologično poročilo.

| Dan      | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm. | Temperatura | Vetrovi  | Nebo | Mokrina v mm. |
|----------|----------------|------------------------|-------------|----------|------|---------------|
| 17. dec. | 7. jutraj      | 738.22 mm.             | + 1.6°C     | sl. svz. | obl. | 58.30 mm.     |
|          | 2. pop.        | 733.75 mm.             | + 2.4°C     | sl. jz.  | obl. | d. in sn.     |
|          | 9. zvečer      | 729.98 mm.             | + 2.4°C     | sl. svz. | dež. |               |

Srednja temperatura + 2.1°, za 3.6° nad normalom.

## Dunajska borza

dné 18. decembra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

|                                             |     |            |        |     |
|---------------------------------------------|-----|------------|--------|-----|
| Papirna renta                               | 81  | gld.       | 95     | kr. |
| Srebrna renta                               | 83  | "          | 05     | "   |
| Zlata renta                                 | 103 | "          | 80     | "   |
| 5% marenca renta                            | 96  | "          | 95     | "   |
| Akcije narodne banke                        | 858 | "          | —      | "   |
| Kreditne akcije                             | 296 | "          | 20     | "   |
| London                                      | 123 | "          | 35     | "   |
| Napol.                                      | 9   | "          | 76 1/2 | "   |
| C. kr. cekini                               | 5   | "          | 78     | "   |
| Nemške marke                                | 60  | "          | 25     | "   |
| 4% državne srečke iz l. 1854                | 250 | gld.       | 125    | "   |
| Državne srečke iz l. 1864                   | 100 | gld.       | 171    | "   |
| 4% avstr. zlata renta, davka prosta         | 104 | "          | —      | "   |
| Ogrska zlata renta 6%                       | 124 | "          | 10     | "   |
| " papirna renta 5%                          | 95  | "          | 75     | "   |
| 5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.       | 104 | "          | 50     | "   |
| Dunava reg. srečke 5%                       | 100 | gld.       | 116    | "   |
| Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi | 122 | "          | 20     | "   |
| Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice  | 110 | "          | 25     | "   |
| Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice   | 105 | "          | 70     | "   |
| Kreditne srečke                             | 100 | gld.       | 179    | "   |
| Rudolfove srečke                            | 10  | "          | 18     | "   |
| Akcije anglo-avstr. banke                   | 120 | "          | 97     | "   |
| Tramway-društ. velj.                        | 170 | gld. a. v. | 211    | "   |

## Velika izber

# božičnih daril.

Prosim, nikar ne opustite ogledati moje

# božične razstave.

J. GIONTINI v LJUBLJANI. (812-1)

## Prekrasno Božično in Novoletno darilo!

Ravnokar so v našem založništvu izišle na svetlo:

## Poezije, zložil S. Gregorčič.

Drugi, pomnoženi natis. — Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gld.

Ign. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotržnica v Ljubljani.

## NAZORNI NAUK.

PRVI DEL.

od Ivan Tomšiča.

Je v novejši izdaji izšel. Cena 3 gld. 50 kr.

Kot Božično darilo za otroke posebno pripravno.

V Ljubljani.

J. GIONTINI.

## Raznaševalca,

ki bi tudi moral kolportirati, iščem od Novega leta naprej za mojo kupčijo.

(809-1)

V Ljubljani.

J. Giontini.

## Za Božične praznike!

Orehove, medene, mandelnove in cvebaste potice, šarkelne, mali kruh, orehove kifelce, kolače, podobe iz marzipana, razne vrste finega cvibaka za čaj, namizje in druge fine pekarije

priporoča, zagotavlja najizvrstnejšo postrežbo,

Ivan Föderl-a fina pekarija Lingove ulice. (801-2)

## A. RASCHEK-ova

# SLADČIČARNA

Ljubljana, Preširnov trg h. št. 2, vabi uljudno k svojej

## božičnej razstavi

in poroča bogato izber

sladčičarskih izdelkov in dobro pripravljenega ovočnega kruha.

Od 31. decembra t. l. (sv. Silvestra dan) dobé se slednji dan sveži fini pred-  
pustni krofi. (795-2)

## Dekleta,

ki znajo belo perilo bodi si z roko, bodi si na šivalni stroj (Howe) dobro in lepo šivati, **dobé préecej delo.**

Natančneje zvé se

(804-2)

v Ključarskih ulicah št. 3 v drugem nadstropji.

## VABILO.

Po mnogo let obstoječem hvalevrednem običaji se blagotvorniki oproščajo čestitanja ob Novem letu in ob godovih, tako, da si vzemó oprostne listke na korist mestnega ubožnega zaklada.

Ustrezajoč lagodnosti slavnega občinstva, sta gospoda Karol Karinger, trgovec z galanterijskim blagom na Mestnem trgu št. 8, in Albert Schaefer, rokovičar in bandažist na Kongresnem trgu št. 7, drage volje prevzela razpečevanje oprostnih listkov v svojih prodajalnicah. Za oprostne listke je kakor dozdaj položiti po 50 novč. za Novo leto in po 50 novč. za godove, ne da bi se velikodušnosti stavile meje.

Pisanim pošiljtvam naj se blagovoli dodati različna adresa.

Pri tej priliki se izreka najtoplejša zahvala slavni tiskarni in kamnopolni Josip Blaznikovih dečev, da je, kakor vsako leto, tudi letos brezplačno magistratu dobavila oprostne listke. (807-1)

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 16. dan decembra 1884.

## Gregorčičeve Poezije

so ravnokar izšle in veljajo **vezane 2 gold.**, primerne

za božična darila. (811-1)

J. Giontini v Ljubljani.

## K Božičnim praznikom!

# MARIJA DRENK,

tapeserijska kupčija in predtiskarija

„Pri vezilji“, Židovske ulice,

priporoča po najnižji ceni (763-5)

bogato zalogo blaga za **vsakovrstna ročna dela; priče in uzorno izdelane stikarije** na pliš, svilo in platno; **prof. Jügrovo nrausko volno, druge volne** vseh vrst in barv; nogovnice, komašne, rute itd.; **za stikarije pripravne lepo zrezane lesenine**, n. pr. za listinje, ključce, ročne prti i. dr.

Naročila za predtisek in stikanje perila se točno in po najugodnejših pogojih izvrše.

## Važno za trpeče na prsih in plučah.

Neogibno potreben za kašelj, hripavost, zasliženje, katar in celovski kašelj je

**sok kranjskih planinskih zelišč à 56 kr.**

iz lekarne TRNKOCZY v Ljubljani.

Ta sok hitro in gotovo upliva, raztaplja slez, deluje pomirujoče in vlažajoče, napravlja mirno in okrepujoče spanje in ne moti prebavljenja če tudi se dolgo uporablja. Sijajne lastnosti in srečne vspehe dovolj potrjujejo mnogobrojna priznanja in zahvalna pisma, ki si jih vsak lahko ogleda. I velika steklenica 56 kr. Boljše upliva, kakor vsi v trgovini nabavajoči se sok in siropi in se more rabiti pri odraslih in otrocih.

Ker je sok iz kranjskih planinskih zelišč, kojega jaz narejam, jako priljubljen, zato se pogostem posnemlje, tedaj ponareja. Poskušajo ga mnogi delati, ki pa neso posvečeni v to, kako se nareja. Ker so ti ponarejeni izdelki v svoji dobroti in uplivosti mnogo slabši od mojega iz kranjskih planinskih zelišč napravljerega soka, prosim p. n. občinstvo da naj se ne dá motiti po takih po tarvi podobnih in cenjih neučinkovajočih sokih.

Ta sok, katerega samo jaz pristnega po neke skrbnej, popolnem posebnem metodi iz svežih kranjskih planinskih zelišč narejam in na parnem aparatu kuham, se pogostem zahteva in se vsak dan razpošilja samo iz

## lekarne Trnkoczy,

Mestni trg št. 4 v Ljubljani.

Vsaka steklenica mora zaradi pristnosti imeti poleg stoječi moj lastno-ročni podpis:

*Jul. v. Trnkoczy*

**Tuči:**  
16. decembra.  
Pri Mion: Deutsch, Binner, Treumann z Dunaja. — Mali iz Trčica. Schwarz z Trčica. — Poljak z Dunaja. — Traun iz Maribora. — Luzzato iz Beneke.  
Pri Malt: Breslav, Singer, Hittig, Werner z Dunaja. — Mann iz Siseka. — Molne iz Trčica. Pri Jaznem kolodvoru: Veznežan z Trčica. — Spetzier iz Ljubljane.

Kuverte s firmo  
"NARODNA TISKARNA"  
v Ljubljani.

## Jedno najpraktičnejših

# DARIL ZA BOŽIČ IN NOVO LETO

ki si le misliti more, je in ostane brez vsacega ugovora **lep, dober**

## šivalni stroj,

kateri bi sedaj ne smel manjkati pri nobenem rednem gospodinjstvu. Kdor pa hoče dobiti zares dober, popolnem pripraven šivalni stroj z vsemi najnovejšimi popravami, za katerega se garantuje pet let, naj se obrne z zaupanjem na tukajšnjem mestu že skoraj 15 let obstoječo, tedaj dovolj kot jako rečno znano, udano podpisano tvrdijo, kjer se prodajajo najboljši šivalni stroji po čudovito nizkih cenah, tudi na obroke po 4—5 gld., ako se plača takoj 10—15 gld. Pouk v šivanji zastoji.

Zvunaj vsprejemajo naročila moji potovalci, ki imejo pri sebi legalizovana pooblastila, ki tudi zastoj poučujejo šivati s strojem.

Nadalje zaloga

## F. Wertheimovih blagajnic

svile za šivalne stroje, sukanca (cvirna), šivank, olja, strojevih delov itd. itd. po najnižjih tovarniških cenah.

Stroji se v mojej mehaničnej delavnici popravljajo, obnovljujejo in snajžijo.

Z velespoštovanjem

# FRAN BETTER,

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 168.